

Mikor, ki, hol, hogyan?

KALANDOZÁSOK A MILITARY TÖRTÉNETÉBEN

1990-ben járunk, nagy változások idején. Military szempontból a legmegrázóbb változás talán az volt, hogy a Szombathelyi Állami Gazdaság felszámolta lovardáját, emiatt Horváth Zoltán lovardavezető Németországban vállalt állást, a válogatott vezetőedzői tisztsége pedig megüresedett. De nem sikerült szerencsésen a nemzetközi versenyek sem, az 1991-es, Balatonfenyvesre tervezett Ländliche Eb-nek pedig bár nagy erővel elkezdődött a szervezése, utólag tudjuk, hogy pénzhiány miatt végül meghiúsult.

A szokásokhoz híven ez az esztendő is a balatonfenyvesi edzőtáborral kezdődött a válogatott számára; a tábor vezetésére ismét Martin Plewát, a német válogatott szövetségi kapitányát kérte fel a szakág vezetése. A táborban dőlt el végleg, hogy válogatottunk részt vesz a Franciaországban megrendezésre kerülő vb-minősítő versenyen. A hattagú keretből nem utazott Bohátka László és Fazekas István, mivel a Nyírtasson rendezett tavaszi felmérőversenyen gyengébb formát mutattak, így a hosszú útnak négy lovasunk vágott neki. Erről a versenyről és a vb-ről a résztvevő Ling Attila így számol be:

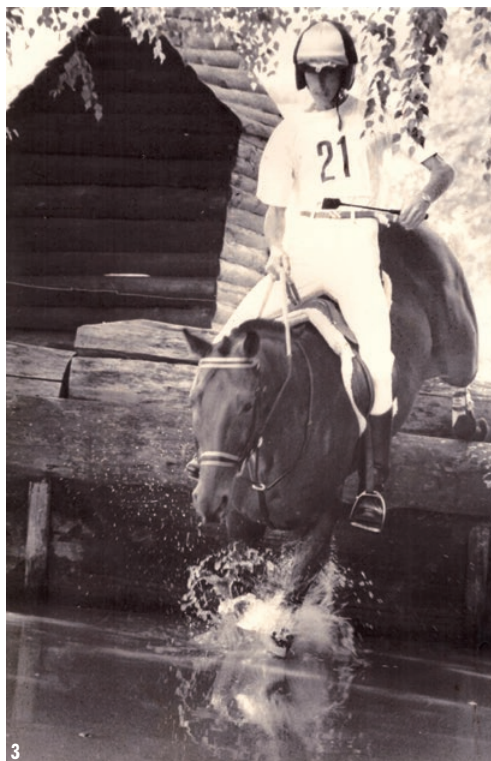
„1990 kora tavaszán Balatonfenyvesen táboroztunk, ahol Martin Plewa irányította edzéseinket. A szakág vezetése úgy döntött, hogy néhány párossal megpróbálja a stockholmi világtételekora való kijutást. A minősítés megszerzéséhez a franciaországi Saumurban rendezett verseny tűnt a legalkalmasabbnak, korai időpontja miatt. Négy magyar páros vágott neki a kalandos és egyáltalán nem rövid, háromnapos útnak, két személykocsival és utánfutóval. Vezetőink Horváth Zoltán és dr. Török László voltak. Az utolsó pillanatban érkezünk meg, így csak arra volt időnk, hogy megmosakodjunk, átöltözzünk és rohanjunk az állat-

orvosi vizsgára. Sajnos Horváth Ágnes és Jobbágyi József lovát a hosszú út megviselte, így ők nem mentek át, a szigorú bizottság kizárta őket. Ezért a másnapi díjlovaglást Horkay Gáborral vártuk. Akkor tudtuk meg, hogy teljesen új díjlovaglóprogramot kell bemutatni, aminek megtanulására és begyakorlására egy napunk volt, mert szerencsére mindketten a második napon indultunk. Gábor a crosson kétszer bukott, emiatt feladta a versenyt. Nekem Kontraval sikerült egy megállással és jelentős időtűlépéssel körbeérni életem addigi legnehezebb pályáján. Egyedüli minősülőként felvetődött a kérdés, hogy vállalom-e a vb-n az indulást. Edzőmmel, Kovács Istvánnal úgy döntöttünk, belevágunk.

Mindent alárendelve a felkészülésnek, dolgoztunk. Sajnos Kontra szerzett egy lábsérülést két héttel az utazás előtt. Lábának kímélése miatt úsztatással és rengeteg sétával próbáltuk az állóképességét javítani. Következett az utazás, Kontra egy voltizslóval utazott együtt, Bubán Zsolt, mint lóápoló kíséretében.

A versenyen a díjlovaglás kissé »magyarosra« sikerült. Nem tudtuk előadni azt, ami bennünk volt, így a mezőny harmadik harmadában végeztünk. A terepet leküzdhetőnek ítéltük. A steeple-n hatalmas mesterséges sövények, a crosson nagy, de korrekt ugrások vártak ránk. A nehezebb kombinációknak volt alternatívájuk. Sajnos az első vizes akadálnál kizártak háromszori megállás miatt.

■ 1. Ling Attila 1990-ben Saumurban Kontra nevű lovával (1980. sz. k., Komet – 8 Magister, Magister; teny.: Nyíregyháza Tangazdaság)
 | 2. Ifj. Jobbágyi József és Gavallér (1979 p. m., Aldató II. – 73 Kenderes Csillag, 5251 Kiskunság 14; teny.: Enying ÁG) 1990-ben Németországban | 3. Fazekas István a németországi versenyen | 4. Dr. Horváth Balázs akkori belügyminiszter, a military szakág elnökségi tagja, a nagyvázsonyi lovasklub elnöke | 5. Ifj. Fülöp Sándor

A kitűzött célt, azaz értékelhető eredményt tapasztalatlanság és rutinhány miatt nem sikerült elérni, de azzal, hogy vállaltam a megmérettetést, véleményem szerint elindult valami: elérhetővé és elképzelhetővé vált mások számára is az indulás jogának megszerzése, s ez talán egy kis lökést adott az egész sportnak.”

Az év közepén futótűzként terjedő hír – majd annak következményei – rázta meg a magyar lovastársadalmat, de első sorban a military lovasait, miszerint a Szombathelyi Állami Gazdaság felszámolja lovardáját, az épületeket és az istállókat nem kívánja a továbbiakban működtetni. Akkor még talán nem sokan sejtették, hogy ez csak az első dominó volt.

Az ÁG igazgatója akkor még nem általános, nem megszokott működtetési formát kínált fel a lovardavezetőnek, Horváth Zoltánnak: vegye bérbe és üzemeltesse vállalkozás formájában a létesítményt. Az egyezség nem jött létre, így a munkahely nélkül maradt edzőnek új állás után kellett

néznie. A kedvező ajánlatoknak nem volt híján, tíz év sikeres versenyzői és edzői út állt mögötte referenciaként. Ő Németországot választotta, ahol harminc éven keresztül általános elismeréssel, az ottani lovasok meglegedésére, sikeresen dolgozott edzőként.

„A kitűzött célt tapasztalatlanság miatt nem sikerült elérni, de azzal, hogy vállaltam a megmérettetést, véleményem szerint elindult valami: elérhetővé és elképzelhetővé vált mások számára is az indulás jogának megszerzése”

Távózásával a válogatott vezetőedzői tisztsége megüresedett, átmeneti megoldásként a szakbizottság vezetése a rutinos Hirling Józsefet kérte fel az év végéig az edzői feladatok elvégzésére.

A lendkerék elve alapján menni kellett az eseményekkel. Következett a junior Európa-bajnokság. A '89-es ifjúsági válogatott

gerincét adó juniorokból egy nem esélytelen csapat összeállítása körvonalazódott: Bohátka László Beátával (Debrecen), Horváth Ágnes Regélővel (Kiskunhalas), Kiss József Dudással (Kiskunhalas), valamint Jobbágyi József Gavallérral (Nagyvázsony) utazott az angliai Rotherfieldbe.

Mint látjuk a neveket, az év elején mind a négy páros a felnőtt vb-re készülő keret tagja is volt!

Sajnos a verseny nem igazolta a várakozást. A hosszú út itt se „ment át” a lovakon nyomtalanul. Szállítmányunkat Dovernél, a komp kikötése után állították meg indokolatlanul, és csak meglehetősen hosszú

várakozás után engedték be őket az országba.

A versenyen 13 nemzet lovasai álltak start-hoz 45 lóval. Regélőt a crosson zárták ki, Gavallért szintén a „D” szakaszon állították ki, csak öt sántaság miatt. Dudás szerepelt a legjobban, a 22. helyen végzett, a terepen egy megállása volt csupán. Beáta a 31. helyen zárta a versenyt, mentségére legyen mondva, hogy a terepen egy másik versenyző súlyos balesete miatt megállították és 20 perc múlva egy lemerevedett lónak kellett befejeznie a versenyt, igen sok hibával. A csapat, mivel két versenyzőnk kiesett, helyezetlen maradt. A versenyt Anglia nyerte, a második Németország lett, a harmadik Olaszország, a negyedik pedig a Szovjetunió.

Érdekesség, hogy az egyénit a most is aktív Polly Lyon nyerte, a negyedik pedig a Magyarországon is járt William Fox-Pitt lett. De az ezüst- és bronzérmes is angol versenyzők osztoztak.

Közben a sportdiplomácia is mozgásba lendült. Az 1991-es Ländliche Eb balatonfenyvesi rendezőbizottsága és tisztségviselői megkezdtek munkájukat. Példának okáért érdemes megemlíteni a fő tisztségviselőket: a fővédnök dr. Horváth Balázs belügyminiszter volt, a védnökök pedig Für Lajos honvédelmi miniszter, Bod Péter Ákos kereskedelmi és ipari miniszter, valamint Russell Seol, a British Petrol képviselője.

Sajnos, mint már tudjuk, az utolsó pillanatban, 1991 telén pénzhány miatt a versenyt le kellett mondani. De ez már a következő év eleje.

A sok negatív hír között találtunk végre egy pozitív kisugárzást, példaértékű információt is. Fülöp Sándort – aki fiatal kora ellenére már a magyar bajnoki cím birtokosa volt akkor – a military szakszövetség tanulmányútra Angliába küldte.

Török László szövetségi kapitány így írt Kellermayer Sándornak, a Magyar Lovas Szövetség főtitkárának 1990 januárjában: „Tisztelt Főtitkár Úr! Ifj. Fülöp Sándor military válogatott kerettag angliai kiutazását támogatjuk, a 16 hétre szóló tanfolyamdíj és útiköltség kifizetését javasoljuk, a szakág rendelkezésére álló ménbejelentési díj terhére.”

A nemzetközi szereplést 1990 őszén egy német tartományi militaryverseny zárta.

■ 1. A magyar csapat Németországban 1990-ben. Balról jobbra Tuska Pál (félig látszik), ifj. Jobbágyi József, Füzér Gábor, Fazekas István, Jobbágyi József, majd a német vendégglátók, fehér ingben köztük Korényi Pista bácsi | 2. Füzér Gábor Németországban 1990-ben Uganda nevű lovával (1982 s. k., 406 Furfang Filuxx – 208 Kesly; teny.: Mezőszilas Tsz)

| 3. Tuska Pál és Vámpír (1983. p. h., Aldató II – Liebchen; teny.: Enying ÁG) a németországi versenyen

MÚLTIDÉZÉSRE HÍVUNK

E cikksorozat szerzőinek nem feladata a történések miértjének és okának kutatása, feltárása, mi csak a tények közlésére szorítkozunk. Amennyiben mégis összefüggéseket, esetleg tanulságokat is fellelnének az egyes korszakok sikerei és kudarcai között, akkor lehet, hogy azzal a ma és a jövő sportját is segítjük.

Nem az eredmény miatt lényeges szólni róla, hanem a részvétel körülményei miatt, melyeket Nagyvázsony teremtett meg. Az októberi ob-fordulón Nagyvázsony a német csapat teljes ellátását ingyenesen biztosította, és ennek ellenértékéért – ugyanilyen feltételekkel – járt a magyar csapat Németországban. Bizony, a külföldi versenyzésre sajnos már akkor sem volt pénz!

Tuska Pál

Ló- és lovassport, lótenyésztés, lótartás?

A Pegazus havilapban **választ talál** mindenre.

Válasszon kiadványainkból!

Lap neve	digitális lap ár/év	nyomtatott lap ár/év
Magyar Mezőgazdaság	18 000 Ft	25 740 Ft
Kertészet és Szőlészet	16 000 Ft	22 920 Ft
Kistermelők Lapja	3 525 Ft	5 100 Ft
Méhészet	3 725 Ft	5 340 Ft
Kertbarát Magazin	2 785 Ft	3 990 Ft
Kerti Kalendárium	2 840 Ft	4 100 Ft
Pegazus	5 800 Ft	8 340 Ft
Borászati Füzetek	–	8 400 Ft

Fizessen elő most!

 www.magyarmezogazdasag.hu

 elofizetes@magyarmezogazdasag.hu

 +36-1-767-8262

 az ország bármely postáján

